

فلسفه آناتول فرانس

تائیس

بقلم جناب اقا میرزا حبیب الله خان پور رضا

آناتول فرانس یکی از فلاسفه و نویسنده‌گان بزرگی بود که اخیراً پس از باقی گذاردن تأثیرات گرانبهایی از افکار عالیه خود در سن هشتاد سالگی بدرود حیات گفت.

کسانیکه با فلسفه "افلاطون" اشنا و نیز یک دوره اشعار فلسفی عمر خیام را دیده باشند با افکار عالیه این فیلسوف بزرگ نیز قدری نزدیک شوند تصدیق خواهند نمود که افلاطون، عمر خیام، آناتول فرانس هر سه مظہر یک قوای معنوی و دارای یک احساسات بوده اند. فقط فرقی که هست افلاطون یونانی و در چهار قرن قبل از مسیح میزیسته، خیام نیشاپوری و در قرن دوازدهم و آناتول فرانس پاریسی و در قرن بیست مسیح زندگانی مینمودند.

آناتول فرانس یک فیلسوف و نویسنده زیر دستی بود که نکات مهم فلسفی و مسائل غامضه حیاتی را که تاکنون کتر کسی پی بحقیقت آن بوده کشف و با یک عباراتی ساده و دلچسب بیان مینمود.

تأثیرات این فیلسوف بزرگ مثل گلستان سعدی دارای بزرگترین معجزه کتابی است یعنی کلیه خوانندگان از طفول هفت ساله الی شخص هفتاد ساله هر کسی بقدر قوه فهم و ادراک خود از این استفاده می‌نماید. آناتول فرانس مردمی افکار عالیه او الی ادب‌باقی است.

کسانیکه فرانس را صاحب شک و تردید میدانند اشتباه بزرگی نموده اند. صحیح است اناتول فرانس در کلیه تالیفات و نوشتگات خود در اغلب مسائل حیاتی شک مینمود و کلیه بناهای ابد و عقاید صحیح را که در جلو خود می یافت خراب و عبور مینمود.

ولی چه شکی؟ و چه انهدامی؟

شکی است که شما را بیقین هدایت می نماید، خرابه هائی است که در روی آن اساس حقیقت بنا می میشود. اگر باور ندارید به هر یک از تالیفات این فیلسوف بزرگ که دسترس دارید آرا گرفته و بخوانید تا بالاخره ازین اراء متضاده و عقاید متریزل اصل حقیقت را بیابید. یکی از صفات اناتول فرانس حسن بیان بود که مسائل و قضایای مهم حیاتی را در لباس ساده با عبارات شعری و دلجهسب بیان می نمود و جون از ذوق و فکر بشر کاملاً اطلاع داشت غالباً مجبور میشد که مسائل مهم را نظری « ویکتور هوگو » در لباس رمان و قصص بیان نماید.

اناتول فرانس از زندگانی این دنیا استفاده نمود انطوریکه طبیعت میل داشت نه به ترتیبی که انسان مایل است. بین تفاوت ره از کجا است تا بکجا!

فرانس سعادت بشر را موهوم و خیال میدانست زیرا که از ماهیت و طبیعت بشر کاملاً مطلع بود و میدانست کسیکه دارای فکر و عقل گردید وضعیات این دنیا مطابق میل و آمال او نخواهد بود. تغول و سایر وسائلی را که دیگران سعادت بشر میدانند فرانس کلیه را با

یک تبسم غصیر آمیزی استقبال نموده و تمام را موجب بدینختی و مسکنت بشر میدانست.

یکی از خصائیل که این نویسنده بزرگ را بفلسفه^۱ ایران نزدیک مینماید بیان حسن صورت و زیبائی است و بقدرتی در این خصلات غالباً نموده که انسان را بهوت مینماید. در کتابی که در وصف کایساهاش شهر فلورانس نوشته است بطوری ماهرانه اثار صنعتی را توصیف و بیان نموده است که انسان در بد و امر تصور مینماید که مصنف این کتاب یکی از استادان ماهر و دقیق صنعت میباشد. در سحر بیان نیز کتر نویسنده ای نظری اناطول فرانس بوده است. در کتاب «زنبق سرخ» بقدرتی ظریفانه شهر فلورانس و بریتانیا و پاریس را توصیف نموده است که معلمین هستم که هر کس این کتاب را بخواند مثل من عاشق این سه شهر خواهد شد و چه معجزه با لاتر از این که خواننده را نمیبده و نشناخته فقط به وصف و سحر قلم عاشق یک چیز و یک محل مینماید؟

یک نظر اجمالی بزبان فارسی و میایر السنه^۲ خارجه معلوم مینماید که ادبیات هر زبانی دارای حسن بیان و کلام و استعارات مخصوصه است که ترجمه^۳ آن بسایر زبانها با همان عبارات شیرین که بتوانند لذت و حلاوت اول را دارا باشد نهایت دشوار و بلکه میتوان گفت محال است.

گلستان سعدی، اشعار هم خیام، کتاب ایلیاد و ادیسه، تأثیفات شکسپیر، انتشارات ویکتور هوگو، کتب اناطول فرانس جزو کتب ادبی دنیا محسوب و به اغلب از زبانها ترجمه و طبع شده است ولی باید تصدیق نمود که خواننده از هیچ کدام لذت و حلاوتی

را که از نسخه اصلی آن می برد از ترجمه اذ نخواهد برد.
یاک عبارت ساده تر:

ترجمه کتب ادبی و فلسفی را میتوان بورق عکس شبیه نمود که در روی ورقه عکس فقط هیئت اشیاء مادی ظاهر میشود. وایانا کنون ممکن شده است که در روی ورقه عکس احساسات وقوه فکر انسانی را نیز ظاهر نمود؟ بنابر این خوانندگان منتظر نباشند که نویسنده با این قلم نارسا بخواهد کتاب تائیس که یکی از شاهکارهای این فیلسوف قرن بیست است ترجمه نماید.

خبر ۱ - بلکه در نظر است دو سه نکات شیرین این کتاب را فقط برای نونه بنظر قارئین محترم رسانیده که شاید به این وسیله بنوان اذن را بقرأت کتب این نویسنده مشهور تغییر و خواناً از اقایان فضلای ایران و کمایی که امروزه اوقات عزیز خود را صرف ترجمه بعضی تالیفات بیفایده مینمایند تقاضا میشود حالا که قبول زحمت نموده یکی در جمله از تالیفات این نویسنده مشهور و یا از تألیفات «پیر لومتی» که به کایه زیانها غیر از فارسی ترجمه شده است ترجمه نمایند که شاید قرأت این کتب راه زندگانی را به هموطنان عزیز بسازد.

کسانیکه قبل از چندین جلد از تالیفات اناتول فرانس را خوانده و سپس کتاب تائیس را قرأت نمایند بدؤاً تصور مینمایند که این کتاب اثر فکر فلسفی اناتول فرانس نیست و بقلم نویسنده دیگری است که برای جلب منفعت نسبت این کتاب را با اناتول فرانس داده است ولی

خواننده اگر برای دفعه دوم این کتاب را مرور نماید به نکات مهم و عقاید فلسفی که فقط مخصوص افکار اناطول فرانس است بر خورده و تصدیق نماید که این کتاب گرانها از اثر قلم و فکر این فیلسوف بزرگ میباشد. اناطول فرانس برای اینکه خوانندگان را بسر ذوق اورد غالب اثار فلسفی خود را بصورت رمان و قصص در آورده و مطالب مهم فلسفی و مسائل غامضه حیاتی را عظاهم مختلفه از زبان اشخاص بیان نمود. در این کتاب تأثیس اسم یکنفر زن جوان خوشکلی است که در طفویلیت بواسطه^۱ بی مهری پدر و مادر در مسکن و فقر زندگی و در سن نه سالگی توسط غلام سیاهی غسل تعمید داده شده و داخل در مذهب مسیح میگردد و بالاخره پس از اینکه بسن رسید و سید بواسطه^۲ حسن صورت و نیکی سیرت داخل در زندگانی عمومی شده و شغلش مکله و رقص بوده و بقدرتی در این صنعت مهارت پیدا نمود که طرف جب عموم مردم اسکندریه واقع گردید... ^۳ پوشکا و علوم اسلام و مطالعات فرنگی

مفهوم اناطول فرانس از تأثیف این کتاب بیان حقایق اولیه مذهبی است ولی نه فلسفه ای که سایر بزرگان دین نوشته اند. اناطول فرانس با یک نظری بیطرفانه ولی عمیقانه کلیه حقایق مذهبی را موشکاف و اجمالاً بیان نموده و معضلات جزئی از را واگذار بهم و ذوق خواننده نموده است.

از صفحات اولیه این کتاب در خم و پیچ مطالب از می بینیم که فرانس از صورت ظاهری اشخاص ریاکار سخت و حشتناک و خدا پرستی و ایمان و عقیده را در سیرت میداند نه در صورت. فرانس

معتقد است که چه بسا اشخاص ریا کار دغل برای جلب منفعت لباس و صورت ظاهر را وسیله پیشرفت مقاصد خود قرار داده اند. چنانچه مولوی در هفتصد سال قبل میفرماید:

ای بسا ابلیس آدم روکه هست

پس بهر دستی نباید داد دست

هان ترتیب که اناطول فرانس منکر سعادت بشر است. شقاوت، بدبنختی، عدالت، ظلم، نیکی و بدی را کلمات موهم و خیال دانسته و عقیده دارد که فقط افکار بشری است که بین کلمات صورت معنویت داده و پانواع مختلفه در انتظار عامه جلوه گر میشود.

مسئله دیگر که در ضمن مکالمات و محاورات اناطول فرانس در کتاب خود گنجانیده است این است که فرانس ظلم و جنایاتی که در این دنیا واقع میگردد بشر را مسؤول آنها نمیداند. همان ترتیب که مظلوم را قابل رحم و شفقت میدانند در موقع خود شقی را نیز قابل رحم میدانند. اساساً اناطول فرانس معتقد است که بشر بخودی خود شخصاً قادر و توانا نیست که جنایات را مرتکب شود یا بعبارت ساده فرانس طرفدار عقاید فلسفه جبری است. اگر قدری دقیق شویم معنای حدیث: «السعید سعید فی بطن امه و شقی شقی فی بطن امه» گنجانیده و در روی همین اساس است که می بینیم عقیده این نویسنده بزرگ با افکار فلسفه ایران خیلی نزدیک و توافق دارد.

چنانچه در روی همین عقیده حافظ می گوید:

من اگر نیکم اگر بد چمن آرائی هست

از همان دست که می پروردم می رویم.

اناتول فرانس شقاوت و بدنبختی و جنایات واقعه در این دنیا و بالاخره کلیه مسائل حیاتی را مربوط به بشر نمیداند و فقط انسان را آنی میدانند که مجری احکامات دیگری است لذا در قسمت راجع بعدازاب آخری عقیده اش باصره خیام یکی بوده است چنان‌که در ضمن ریاعیات خیام می‌بینیم :

یزدان چو گل وجود ما می‌آراست
دانست ز فعل ما چه بر خواهد خواست
بی حکمش نیست هر گناهی که مراست
پس سوختن قیامت از بهر چه خواست
و نیز در یک ریاعی دیگر هیفر ماید :
گفتی که ترا عذاب خواهم فرمود
می‌در عجم که او کجا خواهد بود
جائی که توئی عذاب نبود انجا
جایی که تو مطلع نیستی کجا خواهد بود
امید است که ذکر این مختصر مورد توجه فضلا و ادبای ایران
واقع و به ترجمه تالیفات خیام قرن بیسم که به تمام زبانها غیر از فارسی
ترجمه شده است اقدام و هموطنان را از افکار این فیلسوف بزرگ
بهره مند نمایند .

فاهره - ح - پور رضا .

سودمند - بدیهی است مقصود نگارنده فاضل مقاله*

فوق از ترجه و نشر تالیفات «اناتول فرانس» فقط از نقطه نظر ادبی است که هوطنان از افکار و تصورات یکنفر نویسنده بزرگ حالم بی خبر نباشند اما راجع به «جبر و اختیار» که یکی از موضوعهای بسیار غامض و دشوار فلسفه است عنقریب مامقاله خواهیم نگاشت و با وجود اینکه هر وز این مسئله درست حل نگردیده با اندازه ثابت خواهیم کرد که «جبر» تاچه اندازه بموجب تحقیقات علمی و فلسفی صحیح و درست و تاچه حد باطل و خطر ناک است. در هر صورت باید «جبر حقیق» را که بسیاری از فلاسفه اروپا هم معتقدند با «جبر غیر حقیق» که سلب هر قدری از انسان میکند تمیز داد. یکی از علائمی فساد اخلاق ایوانیان تمیز ندادن این دو جبر است که بالطبع نتیجه آن بی حالی، بیقیدی، تقبیل و تن به هر قبيل اعمال ناشایسته دادن است. انسان برای تکمیل نفس خود و تهذیب اخلاق یا باصطلاح روحانی رکشن خلفت شده است، اگر بنا باشد هر عمل رشت و قبیحی که میکند خود را مختار نداند و مجبور به اجرای اذ فعل شنیع تصور کند محال است که بتواند خود را از خوی وحشیگری نجات دهد بلکه همیشه رو به پستی خواهد رفت چه، تقریباً یقین است هر کسی که بالا نرفت پائین خواهد رفت. و در اینخصوص مقاله مطلعی خواهیم نگاشت عجالة بهمین جزئی اشاره اکتفامیکنیم.